

Henno-Jüri Sibul 10.12.1924–02.09.2006

Henno-Jüri Sibul oli südamearst ja südamega arst.

Ta sündis Tartus väga lugupeetud tuberkuloosi-
arsti Edvard (Eduard) Sibula peres. Aasta hiljem
asus pere elama Viljandisse. Andeka õpilasena
läks ta koolitee ladusalt, kuni sõda sekkus mitmel
viisil ta ellu. 1943. a mobiliseeriti H.-J. Sibul Saksa
sõjaväkke. Vanemad olid arvamusel, et poega
nõrgema nägemise tõttu väeteenistus ei ohusta ja
seepärast ei muretsenud vabastavaid tõendeid.
Sõjatee viis ta Tšehhimaale, kus langes Nõukogude
vägede kätte vangi. Toodud ešeloniga Narva, läks
sõit edasi ida poole. Kus ta täpsemalt oli, ei oska
ka tuttavad öelda, sest Henno-Jüri oli loomult tagasi-
hoidlik ja küllap oli ka tark vaikida. Kaudselt on
teada, et vanemad käinud teda laagris vaatamas,
kus olnud nii külm, et hommikul riided külje all jääs.

Emal olnud kuldrahad kaasas, et poega vabaks
osta, kuid see polnud võimalik. Nn filtratsiooni-

Süda ...

*Kas pole ta tulla ja minna
kõigele, mille jaoks elus on maad.
Aga vaid mõistus talletab sinna
kõik, millest paremaks, rikkamaks saad.*

Ralf Parve

laagrist (H.-J. enda sõnastus) vabanemise järel
oktoobris 1946 tal tuli veel teenida Nõukogude
armees oktoobrist 1946 kuni jaanuarini 1949.
Alles siis sai õpinguid jätkata ja ta lõpetas Viljandi
Töölisnoorte Keskkooli. Soov oli kohe astuda arsti-
teaduskonda, kuid poliitilistel põhjustel polnud
see esimesel aastal võimalik. Ta töötas Viljandis
raadioelektronika töökojas õpilasena ja hiljem
meistrina. Töö kõrvalt lõpetas H.-J. Sibul Viljandi
meditsiinikeskkooli 1957. a kiitusega ja samal
aastal jätkas TRÜ arstiteaduskonnas. Meditsiinikooli
päevilt jäi ta eluaegseks sõbraks kolleeg Helmuth
Laane. Tõsisem oli ta huvi sisehaiguste ja kardio-
loogia vastu. 1962. a avaldas ta üliõpilasena
võistlustöö "Vektorkardiograafia ortogonaalse ja
Akulinitševi prekardiaalse süsteemi rakendamise
võrdlev hinnang südame vatsakeste hüpertroofia
diagnoosimisel".

TRÜ arstiteaduskonna lõpetas H.-J. Sibul *cum
laude* 1963. a. Sama aasta 1. augustist töötas ta
Viljandi rajooni keskhaiglas terapeudina ja hiljem
laboratooriumi juhatajana, seejärel 1967. a det-
sembrist kuni pensionile jäämiseni 9. oktoobril 2002
Jämejala psühhoneuroloogiahaiglas funktsionaalse
diagnostika kabineti juhatajana. Kabinetis olid
kasutada EKG, vektor-, fono- ja ehhoentsefalograaf,
EEG, reo- ja ehhoentsefalograaf. Aparaadid olid
aga Henno-Jürile rohkem abivahendiks. Tal oli tõe-
line anne suhelda patsientidega. Paljud neist nõudsid
uusi ja korduvaid uuringuid, et pääseda tema kabi-
neti heatoimelisse õhustikku. Kolleegide suhtes oli

H-J. Sibul väga vastutulelik. Ei mäletagi teda teisiti, kui alati leebe ja naeratavana. Patsiendile oskas ta säästval viisil rääkida ka kõige tõsisemast uuringuleiust. Praktilise töö kõrval tegeles H-J. Sibul teadustööga: uuris alkoholi ja alkoholismivastaste ravimite toimet südamelihase ainevahetusele ning avaldas sel teemal artikleid. Oma tööga sellel alal aitas ta kaasa tollase peaarsti Hans Väre kandidaadi- ja doktoritöö valmimisele. Teda on autasustatud 1982. a ENSV tervishoiuministri aukirjaga.

Huvialaks väljaspool tööd oli tal fotograafia. Isiklikus elus jäi ta tagasihoidlikuks ja üksikuks. Ta küll oli meditsiinikoolis õppimise ajal tutv-

nud neiuga (M. T.), kellega tal oli pikaaegne kirjavahetus, kuid kes viidi koguni kahel korral Siberisse ja seetõttu jäid neil isikliku elu plaanid teostumata.

Elukäik jõudis lõpule Võrumaal, kus oli isa sünnikodu. Mitme raske haigusega (suhkruhaigus, glaukoom, vähk) võideldes oskas ta väärikalt elust lahkuda.

Jääme mäletama tema leebe ja südamliku suhtlemise vaikset ilu.

Kolleegide nimel
Eha Pähn

eha.pahn@mail.ee

Ürjo Ploom

25.08.1951–23.12.2006

Jõulude hakul lahkus meie hulgast dr Ürjo Ploom.

Sündinud Tartus insener-tehnoloogi ja arsti perekonnas, omandas ta keskariduse Miina Härma

nimelises Tartu II Keskkoolis. 1976. aastal lõpetas ta Tartu Ülikooli arstiteaduskonna ja 1977. aastal anestesioloogia internatuuri Tartu Kliinilises Haiglas. Aastatel 1977–1979 töötas Ürjo Ploom anestesioloogina Jõgeva Haiglas ning 1979–1980 Tartu Kliinilise Haigla üldanestesioloogia osakonnas.

Kogu edasine eluperiood oli seotud Maarjamõisa kardiokirurgia osakonnaga, kus ta töötas anestesioloogi ja perfusionistina. Huvi südamekirurgia vastu tekkis juba tudengipõlves, kui ta osales erinevates südamekirurgiaga seotud uurimisprojektides.

Meie mälestusse jääb Ürjo Ploom kui tubli ja rõõmsameelne inimene ning alati sõbralik ja abivalmis kolleeg.

Kardiokirurgia osakonna nimel
Peeter Tähepõld

Peeter.Tahepold@kliinikum.ee

Malle Hämarik **22.06.1958–02.02.2007**

TÜ pediaatria õppetooli ja TÜ Kliinikumi lastekliinikut on tabanud korvamatu kaotus – raske haigus viis meie keskelt armsa kolleegi, lugupeetud õppejõu ja kõrgelt hinnatud lasteneuroloogi.

Malle Hämarik (Mälksoo) sündis Rakveres, lõpetas 1976. aastal Abja Keskkooli, astus samal aastal Tartu Ülikooli arstiteaduskonda. Malle õppis väga hästi ja huvi teadustöö vastu viis ta 4. kursusel neuroloogiaringi, kust saigi alguse huvi lasteneuroloogia vastu. Malle Hämarik lõpetas Tartu Ülikooli 1982. aastal lastearstina ja tema

edukat õppimist kroonis lastearsti diplom kiitusega. Pärast lõpetamist suunati ta tööle Pärnu linna haigla sünnitusosakonda, kus töötas 1984. aastani.

1984. aastal astus M. Hämarik TÜ neuroloogia ja neurokirurgia kateedri aspirantuuri. Tema töö teemaks oli asfüksias sündinud vastsündinute uurimine. Malle lõpetas töö õigel ajal ja kaitses edukalt väitekirja 1988. aastal, pälvides oponenti eriti kõrge hinnangu.

Pärast seda oli M. Hämarik pidevalt seotud Tartu Ülikooliga. Viimased aastad oli ta õppejõud TÜ lastekliinikus, tehes paralleelselt ka ravitööd. Tema teadulik töö oli seotud spinaalse lihaskiudatroofia – raske progresseeruva haiguse uurimisega. Malle pühendumus võimaldas tal hästi toime tulla nii patsientide kui ka nende peredega. Talle kuulus nende lugupidamine ja usaldus.

Malle Hämarik oli L. Puusepa nimelise Eesti Neuroloogide ja Neurokirurgide Seltsi Tartu osakonna juhatuseliige.

Malle Hämarik oli väga aus, otsekohene, abivalmis ja usaldusväärne kolleeg, hea ema oma kolmele pojale.

Jääme leinama varalähkunud kolleegi, suurepärase õppejõudu, lugupeetud ja armastatud lasteneuroloogi. Avaldame sügavat kaastunnet poegadele ja abikaasale.

TÜ lastekliinik
TÜ Kliinikumi lastekliinik